

צילום ישראלי

דוד רובינגר

מיכה ברעם

דוד רוֹבִינֶגֶר
צלם עיתונות
1924-2017

רובינגר נולד בשנת 1924 בווינה, אוסטריה.

ב-1938, לאחר סיפוחה של אוסטריה לגרמניה, סולק מביית הספר התיכון בשל יהדותו. אביו נכלא במחנה הריכוז דכאו והוא עבר עם אמו להתגורר ברובע היהודי.

ב- 1939 הצליח לעלות לארץ ישראל כחבר תנועת "השומר הצעיר" והתיישב בקיבוץ בית זרע.

בגיל 18 התגייס לבריגדה היהודית (חטיבה בצבא הבריטי) ובשנים 1942–1945 שירת בצפון אפריקה ובאירופה. שם הכיר את אשתו.

את מצלמתו הראשונה קיבל ב-1945 כמתנת פרידה מחברה בפריז, ואז החליט להיות צלם עיתונות.

הוא החל לצלם בשנת 1946 וכעבור שנים אחדות, בהן התפרנס בדוחק גילה אותו אורי אבנרי והפכו לצלם מערכת השבועון "העולם הזה".

משימות אקראיות לעיתוני TIME/LIFE בשנות ה-50, התפתחו לקשר קבוע ובשנת 1970 הפך לחבר מערכת TIME, שם צילם עד גיל 86.

הצנחנים בכותל, 1967

שלושה צנחנים עייפים, בתום קרב במלחמת ששת הימים, נלכדו בעין מצלמתו, נפעמים אל מול הכותל המערבי שזה עתה עבר לידיים יהודיות.

סיפור הלחימה:

בבוקר ה- 5.6.67 תקפו כוחות הצבא הירדני את ירושלים בהפגזות. מטרת ההתקפה הייתה לבצע "מחטפים" במספר אתרים אסטרטגיים ב"קו התפר" שבין ירושלים הירדנית לירושלים העברית, זאת לאחר שהירדנים היו בטוחים בניצחונם של המצרים בקרב בסיני. לפי ידיעות המודיעין הישראלי – עיקר כוונתה של ירדן הייתה להשתלט על המובלעת הישראלית בהר הצופים, שהוחזקה על ידי כוחות מועטים מתום מלחמת השחרור.

פיקוד המרכז, שע"פ הערכות המצב לפני המלחמה לא היה אמור כלל להשתתף במלחמה, נקלע באחת לקרב במוקד חשוב זה. אל חטיבה 16 – החטיבה המרחבית של ירושלים, והחטיבה המשורינת 10 (הראל) סופחה חטיבת הצנחנים 55 שהתפנתה ממשימתה בסיני.

משימת הפיקוד הייתה להדוף את מתקפת הצבא הירדני ולנצל את ההצלחה מהדיפת ההתקפה לשיפור גבולותיה של ירושלים העברית, ואם יתאפשר – שחרור העיר העתיקה.

גבעת התחמושת הייתה מבוצרת ותוך כדי הפצצות החיילים הורידו גדר אחר גדר, תוך כדי אבדות רבות ופצועים שהם נאלצו לטפל בהם. ביום שלישי בצהריים גבעת התחמושת שוחררה. בשעות הבוקר של יום רביעי מתחיל הקרב על הרכס המזרחי – רכס אוגוסטה ויקטוריה אך "למעשה", מספר אושרי "הקרב כבר הוכרע קודם לכן על ידי מטוסי צה"ל שהפציצו את המקום בשעות הבוקר.

"רגע הפגישה עם הכותל היה רגע של
התרגשות גדולה. רגע של הגשמת חלום.
הרחבה כולה לבשה ירוק של חיילים. מסביב
כולם בכו. היו שבכו מאושר, היו שבכו על
חברים שאיבדו בקרב. ידענו שלמרות הכל,
שילמנו מחיר יקר כדי לעמוד כאן ברגעים
הללו". חיים אושרי

פגישת ראש הממשלה דוד בן גוריון עם הגב' אלינור רוזבלט, בביתו בתל אביב

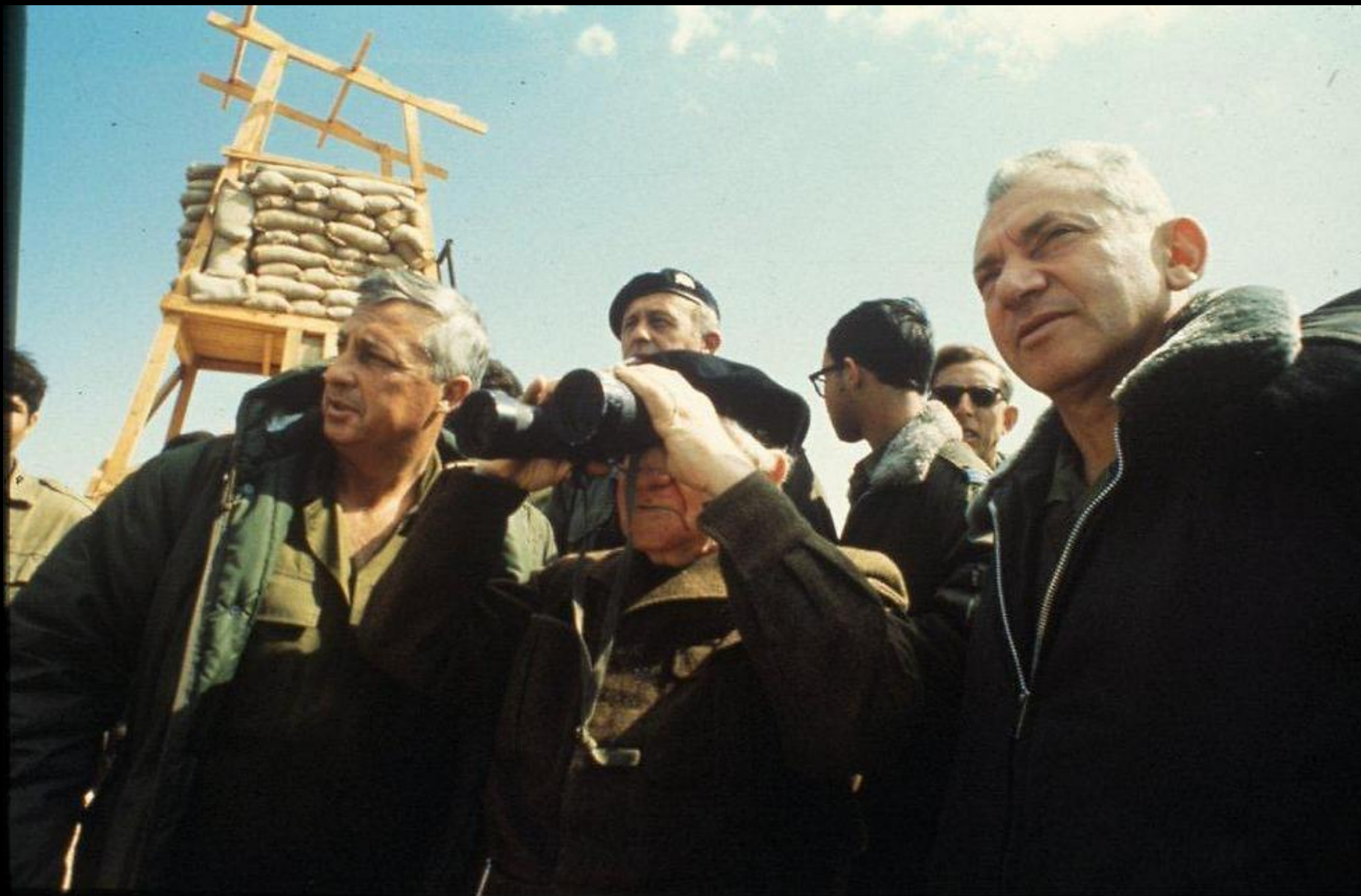
צעירים על רכב בריטי משוריין, יוצאים לרחובות ירושלים וחוגגים את החלטת האו"ם על סיום
המנדט הבריטי בארץ ישראל.

דוד בן גוריון בשדה בוקר

דוד בן גוריון ופולה מארחים את ז'ול מור ורעייתו

. חמוש במשקפת: ראש הממשלה דוד בן גוריון ומשמאלו אריאל שרון אלוף פיקוד דרום, בביקור בתעלת סואץ

גולדה מאיר בביתה

גולדה ביום הודעתה על התפטרותה מהמשלה

לאה נהוראי, חיילת בגולני, מגישה בבית החולים
בצפת טיפול רפואי להלל ברקין, חייל שנפצע
במלחמת יום הכיפורים.

הפגנת הפנתרים השחורים

מסע הלוויה של גולדה מאיר ברחבת הכנסת בירושלים

.ביקור ראש הממשלה מנחם בגין בארה"ב ונשיא ארה"ב ג'ימי קרטר, בבלייר האוס בושינגטון

משה דיין

הסינדרלה שלו: ראש הממשלה מנחם
בגין עוזר לאשתו עליזה בגין לנעול את
הנעל, במטוס בדרכם לארצות הברית
(1978)

אריאל שרון

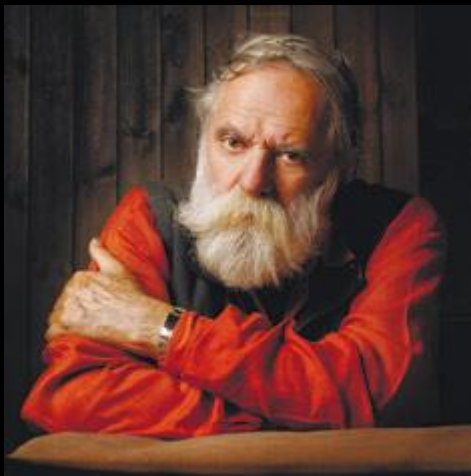
יום של חול: ראש הממשלה יצחק רבין ורעייתו לאה אוכלים ארוחת בוקר בביתם שבתל אביב

.במאי הקולנוע מנחם גולן בצילומי סרטו "מחץ הדלתא" בישראל (1985).

השחקן האמריקני צ'אק נוריס רוכב על אופנוע
במסגרת צילומי הסרט "מחץ הדלתא" (1985).

מיכה ברעם

1930: נולד בברלין

1936: עלה ארצה עם משפחתו.

1949: ממייסדי קיבוץ מלכיה

1953: חבר קיבוץ גשר הזיו

1953: רכש את המצלמה הראשונה והחל לצלם ולעבוד כצלם עבור עיתוני התנועה הקיבוצית והציג תמונות בתערוכות בקיבוץ.

תחילת שנות ה-60: ארכיאולוג חובב וצלם במשלחות החפירות במדבר יהודה (צילם, בן השאר, את חשיפת איגרות בר כוכבא).

1956: צלם עצמאי הנלווה ליחידות הלוחמות במבצע סיני.

1957-1966: צלם וכתב ב"במחנה". במסגרת העיתון הוא צילם באפריקה המערבית, בנפאל, בהודו ובויטנאם, ונלווה לדוד בן גוריון במסעו לבורמה.

1961: חבר בצוות הנבחר לסיקור ולצילום משפט אייכמן.

1967: צלם במלחמת ששת הימים.

לאחר מלחמת ששת הימים: צלם עצמאי שתצלומיו מתפרסמים בעיתונים בארץ ובעולם, בספרים ובתערוכות.

מ-1968: חבר קבוצת הצלמים הבינלאומית "מגנום".

1973-1974: יועץ בנושאי צילום במוזיאון ישראל, ירושלים.

1977-1992: אוצר במוזיאון תל אביב לאמנות (הקים את המחלקה המוזיאונית הראשונה בישראל לצילום).

עבודותיו נמצאות באוספים ובתצוגות קבע במוזיאונים נחשבים בארץ ובעולם: מוזיאון תל אביב, מוזיאון ישראל (י-ם), המוזיאון
לאמנות מודרנית בניו יורק, מוזיאון לדוויג בקלן, המוזיאון לאמנויות יפות ביוסטון, מוזיאון סקירבול בלוס אנג'לס ועוד.
העניין המרכזי בעבודתו של מיכה בר-עם הוא הסכסוך הערבי-הישראלי המתמשך. המלחמות הן נקודות שיא של הישגיו כצלם.
לא תיעוד ה"חדשות" והאירועים הוא המניע אותו אלא התגובה של בני האדם על ההתרחשות שהם מעורבים בה

הפגזה בתעלת סואץ, מלחמת יום הכיפורים, 1973

תחנת אוטובוס, דימונה, 1958

משה דיין, מחנה הפליטים קלנדיה, 1967

שבוי סורי, רמת הגולן, 1970

פגישתם של דוד בן גוריון וקונרד אדנאואר, קיבוץ שדה בוקר, 1966

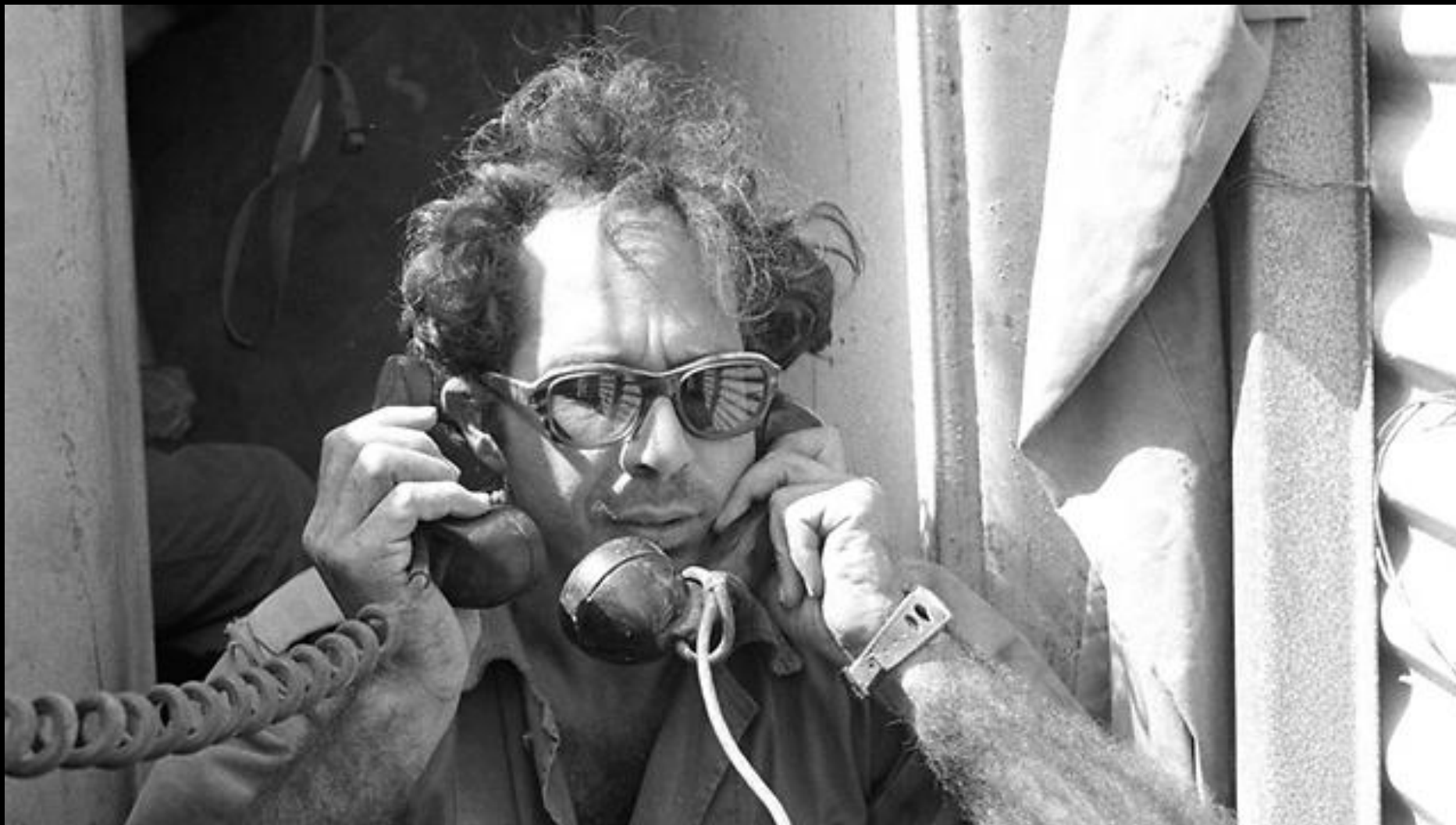
גששים בדואים

גולדה מאיר, במטוס של חיל האויר בטיסה לסיני. 1970

משת"פים. שומרון 1967

מפקד מעוז בודפשט מוטי אשכנזי בפתח הבונקר

מוטי אשכנזי, מפקד מעוז בודפשט, היחיד לאורך התעלה שלא נפל בידי המצרים.
במלחמת יום הכיפורים, ביקש להוקיר את גבורתם של פקודיו.

ההסתערות על מוצב בודפסט

פרשת קו 300

הטיילת, חוף תל אביב, 1969

חמסה, סירת דייגים, חוף עזה, 1976

מאבק הפנתרים השחורים

מאבק הפנתרים השחורים

דיוקן עצמי